

Wass er

FIRKA BOSZI

Üzenetek
a Suliban

Szöveg és illusztrációk:
Inky Willis

Hahó, Barátocskáim!

Itt Veronika Notes beszél,
a titokzatos Fírka Boszi! Nagyon rég volt,
amikor megrajzoltak! A barátom, Molly
szomorúsága most felelősséget, és akcióba
lendültem, hogy segítsék neki. Nagyon hasznos
ragyok! És varázsolni is tudok!

Rendi-bendi, most mennem kell.

Fírka Boszi
x

Sziaztok!

Itt Molly. Elnézést Fírka Boszi miatt!
Gyakran kever bajba engem, de egyébként
nagyon aranyos! Mesélek nektek róla!

Molly x
Ui.: A kedvenc tolltartótokat is hozzátok,
meg a kedvenc ceruzadísziteket!

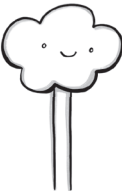
FIRKA BOSZI annyira vicces,
hogy a kishúgom bepisilt
a nevetéstől! (Tényleg!)
Vendel

Üzenetek
a Suliban

Inky Willis

ELSŐ FEJEZET

Oké, mielőtt belefognék a mondandómba, van itt néhány személy, akit illene bemutatnom nektek.

Először is, itt vagyok én, **Molly Mills...**

ÉLETKOR: 9 év

AMIT SZERETEK: firkálni és figurás ceruzadíszeket gyűjteni

(már van belőle hét darab!)

AMIT NEM SZERETEK: a helyesírási felmérőket és a kilyukadt joghurtokat

(erről bővebben később)

Íme a legjobb barátnőm,
Chloe Trout...

ÉLETKOR: 9 év

AMIT SZERET: a magyoróvajás turmixot (ezt én is szeretem) és mindent, ami a világűrrel kapcsolatos

(majd egyszer szeretne eljutni a Marsra, de ott meg biztosan hiányozna neki a turmix)

AMIT NEM SZERET:

a sajt- és hagymaszagú böfögéseket

(igaz, ez csak egyszer történt, és bocsánatot kértem tőle)

Komolyan úgy gondolom, hogy Mr. Stilton nem szeret minket. És nem én vagyok az egyetlen, aki ezt gondolja. Chloe is egyetért velem. Szerinte olyan számító tanár, aki csak a fizetése miatt tanít. Aztán jól meggazdagszik a tanításból, és valószínűleg vásárol majd egy magánszigetet. Onnan pedig ki fogja tiltani az összes gyereket.

Egyébként vannak még itt többen, akiket be kellene mutatnom nektek, de most vágjunk bele inkább a történetünkbe!

Kezdjük is mindjárt a hétfői nappal.

Mr. Stilton mindig egy kicsit rosszkedvű, de ezen a hétfőn nagyon-nagyon rossz volt a kedve. A feladat az volt, hogy mindenki találjon ki egy kalóztörténetet, és írjon belőle fogalmazást.

Mégpedig ilyet:

Név: bla-bla-bla-bla

Cím: bla-bla-bla-bla
bla-bla-bla-bla

Bevezetés: bla-bla-bla-bla
bla-bla-bla-bla

Tárgyalás: bla-bla-bla-bla
bla-bla-bla-bla

Befejezés: bla-bla-bla-bla

(Persze, nem azt kell leírunk, hogy bla-bla-bla, hanem értelmes szöveget.)

Mr. Stilton szokás szerint zsörtölődött.

– Csendet, ti kis szörnyetegek!

– Ezt mondta, vagy valami ehhez hasonló.

– Rajta, írjátok meg a fogalmazásotok vázlatát!

Gyönyörűen kell megírnotok. És legfőképp
csendben.

Nos, ami engem illet, nem tudtam *gyönyörűen*
írni, mivel semmi sem jutott az eszembe. Így aztán
levelezni kezdtem Chloe-val.

Hogyan betűzöd azt a szót,
hogy KICCS?
Micsoda??

KICCS.

Nem ismerem ezt a szót.
Biztos vagy benne, hogy így írják?

Nem?!?!?

Jesszus, nyugi már. Tele van
a fejem mindenfélével.
Amúgy mit jelent?

**Arany és hasonlók.
Érmék? Drágakövek?**

Ó. Nem. Bocs. Nem tudom.
Egyébként láttad mennyit
írt Emily?

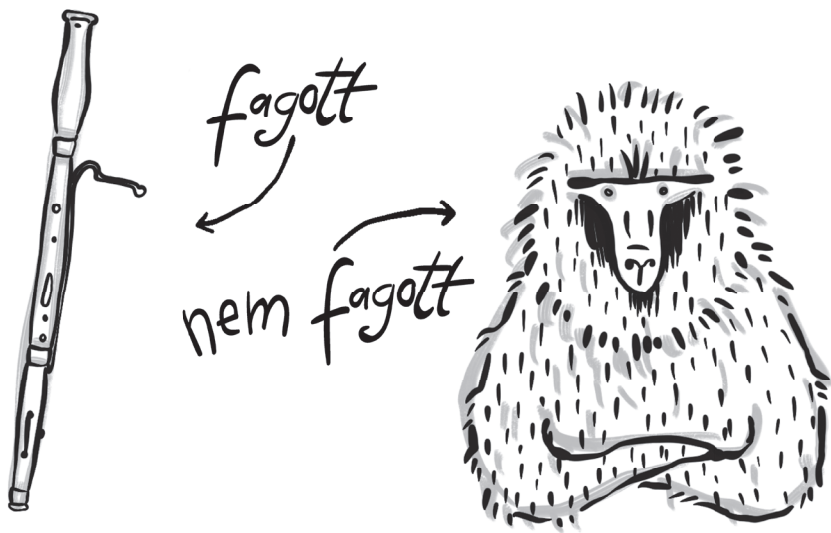
Oké, ezen a ponton hadd mutassam be nektek:

ő itt **Emily**

Emily mindenben, de tényleg mindenben remekel.

Legalább négy nyelven beszél, valamint zongorán, fuvolán és még fagotton is játszik.

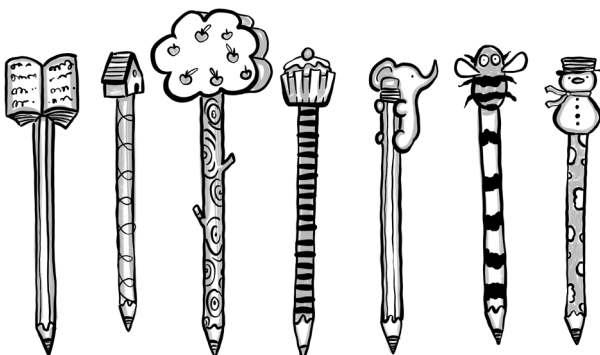
(Csak hogy tudjátok, a fagott nem valamilyen egzotikus állat neve, hanem egy hangszeré.)

Ráadásul tizennégy figurás ceruzadísze van.

Pontosan kétszer annyi, mint nekem. Nem mintha irigykednék rá emiatt.

Jó, talán egy kicsit mégis. Az osztályomban mindenki odavan a figurás ceruzavégekért.

Íme a tízes sikerlistám:

10. Az én rugós madaram
(imádom, ahogyan imbolyog a rugó tetején)

9. Emily cukri cicája

(semmi különös, csak nagyon tetszik a feje)

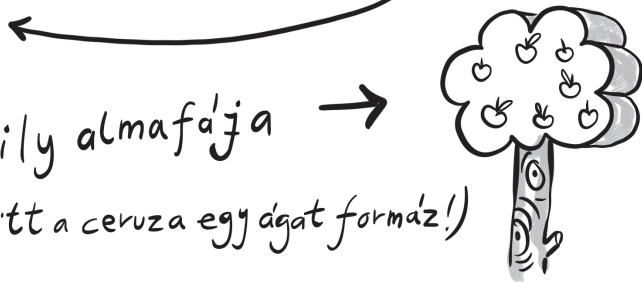
8. Az én cukicicám

(a kacskaringós farkincájával)

7. Bella sült krumplis doboza
(mmm... sült krumpli)

6. Emily almafája →

(itt a ceruza egy ágat formáz!)

5. Chloe hold alakú radírvege
(rágógumi illata van) →

4. Emily tortácskája →
(elég egy pillantást vetnem rá, és már megéhezem)

3. Mustafa szélforgója →
(működik... elég róla ennyi)

2. Chloe pipatisztító pókja
(az én művem)
... csupán 7 lába van,
de a szándék a lényeg!!

Az én nemezből készült
cervazavégem
(Chloe alkotása)

↑ ez tényleg jó!
sikerkült

Ó, és még egy fontos dolog Emilyvel kapcsolatban:

Nem bírom őt.

Jó, jó, tudom, ez tényleg nem szép tőlem. Maradjunk annyiban, hogy egyáltalán, de még egy **hangyányit** sem kedvelem. És nem csak én. Vegyük például Chloe-t: ő egy **mákszemnyit** sem kedveli Emilyt.

Nem csupán a figurás ceruzavégek miatt alakultak így a dolgok. Nem is azért, mert minden tantárgyból jelese van. Sokkal inkább azért, mert folyton a saját kiválóságát hangoztatja. És sohasem felejt el a tudtadra adni, hogy te viszont nem vagy elég jó.

Tehát a *tökéletes* Emily nem engedte, hogy akár egyetlen pillantást is vessek a dolgozatára. Direkt eltakarta a karjával, és közben gyanakodva méregetett.

Eltakarja előlem. Tényleg nem tudod? Kiccs? Kinch? Kinsch?

Nem. Nem tudom. De figyelj csak, el kell mondanom neked valamit.

Kints? Kilincs?

Megtennéd, hogy nem írogatsz nekem értelmetlen szavakat?

ÓRIÁSI HÍREM van!!!!

???

Itt hagyom a Pusztaföldet. Átmegyek a Hölgyboróka suliba.

Micsoda?! – kérdeztem.

Hirtelen az összes tekintet rám szegeződött. Mintha csak a szurikáták lakhelyén lennénk az állatkertben, és valamennyi kíváncsian nyújtogatná a nyakát.

Chloe riadtan rázta a fejét. Egy ázott kutyára emlékeztetett, amint megpróbálja lerázni magáról a vizet.

Tudtam, hogy azt akarja, ne kürtöljem világgá a hírt, pláne, hogy körülöttünk mindenki hegyezi a fülét, de nem törődtem vele.

Micsoda?! – kérdeztem újból.

Ekkor jókora árnyék vetült a padunkra, nekem pedig az a rossz érzésem támadt, hogy Mr. Stilton pontosan a hátam mögött áll. Így is volt.

– Felteszem, alapos indokod van rá, hogy megzavard az órát! – jegyezte meg.

– **Igen** – feleltem. – **Ugyanis Chloe elmegy innen, a Pusztaföldből** – folytattam. – **Számomra Chloe az egyetlen jó dolog a Pusztaföldben** – mondtam. – **Chloe nélkül ez a sulis egy fabatkát sem fog érni. És én nem akarok többé a magasztályába járni** – tettem még hozzá.

(Jó, jó, valójában nem is ezt válaszoltam neki. Pedig olyan szívesen a szemébe mondtam volna ezt mind.)

Ehelyett sértődötten hallgattam (ami szintén nem mondható okos döntésnek).

– Nos, Molly? Miért is kiáltottál fel? – kérdezte

Mr. Stilton.

– Mert nem tudok leírni helyesen egy szót

– motyogtam.

– Nem jó válasz – mondta erre. Azután az orrán át kifújta a levegőt, az íróasztalához ment, és felkapott onnan egy nagy, **elnyűtt** könyvet.

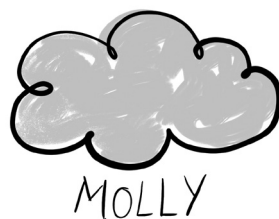
Lecsapta elém a padra.

- Ez itt a helyesírási szótár – mondta.
– Használd, ha szükséged van rá!

Majd felírta a nevemet az osztály magatartási összesítőjén a viharfelhő alá.

Dühösen meredtem a szótárra.

– Most haragszol rám? – suttogta Chloe.

Nem válaszoltam.

Haragudtam-e Chloe-ra? Nem! Vagyis... talán mégis.

De legfőképp szomorú voltam. Nem csupán szomorú, hanem csalódott és szomorú, ami a legrosszabb párosítás. A szomorúsággal vegyes csalódottság olyan váratlanul éri az embert, mintha egy vödör hideg vizet **ZÚDÍTANÁNAK** a nyakába. Hirtelen az egész világ elmerül a szomorúságban.

Pontosan ezt éreztem akkor.

Azért belelapoztam a szótárba, csakhogy **ELHOMÁLYOSULT** a tekintetem

(a Chloe okozta sokktól), és alig láttam valamit. És akkor az a nagy, elhasználódott könyv egyszerűen kettétört. Az egyik fele a padlóra zuhant. Mr. Stilton olyan hangsúllyal ejtette ki a nevemet, mintha szándékosan tettem volna, pedig nem. Csak túl régi volt a könyv.

– Véletlen volt! – mondtam.

– Azonnal vedd fel! – utasított.

Ekkor vettek furcsa fordulatot az események.

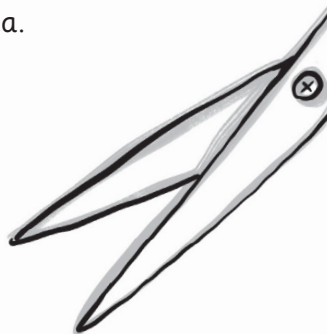

Lehajoltam a vaskos szótárért, és arra lettem figyelmes, hogy ott hever mellette valami. Először azt hittem, kiesett belőle egy lap, így aztán érte nyúltam. De nem a szótár egyik oldala volt. Hanem egy jegyzetfüzetből kitépett lap, amin egy rajz díszelgett. Mégpedig egy **odafirkantott, cuki** kis boszorkány.

Barátságosnak tűnt, vigyorgott rám, én pedig arra gondoltam, bárcsak igazi lenne.

Valószínűleg ezért vettem elő gyorsan a szivárványszínű ollómat a tolltartómból.

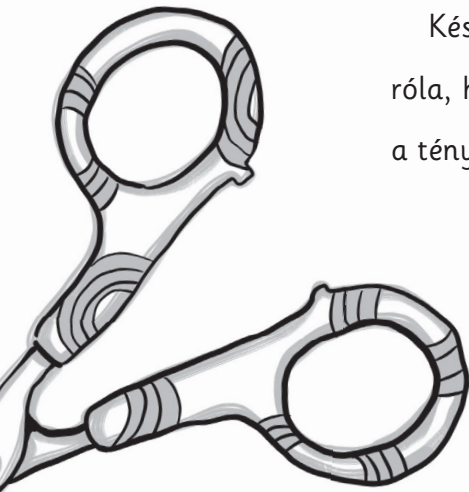
És ezért vágtam ki őt a papírból, amikor senki sem figyelt oda.

És egészen biztosan ezért támadt valami egészen fura gondolatom, amikor belecsúsztattam a ceruzatartómba.

– ezt gondoltam akkor.

Később persze megfeledkeztem róla, hiszen – nézzünk szembe a tényekkel –, nem volt igazi.

Nem volt valóságos.

Aztán valahogy mégis az lett.